

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อภาษาไทย

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎก-อรรถา-ฎีกา ภาษาบาลี และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ธรรมปัทมฐกถา และอรรถกถาภาษาไทย ใช้ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย เรียงตามคัมภีร์ ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.ม.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จู.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	จูฬวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.ป.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	ปริวารวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม.	(บาลี)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาบาลี)
ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(บาลี)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาบาลี)
ม.มู.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ข.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	ขนธวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	สพยตวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม.	(บาลี)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาบาลี)
ส.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.เอกก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)

อง.ติก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตตก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	สตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก องคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ขุ.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐ	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ธมฺมบท	(ภาษาไทย)
ขุ.ม.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	มหานิทเทศ	(ภาษาไทย)
ขุ.จู.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	จูฬนิทเทศ	(ภาษาไทย)
ขุ.ป.	(บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ปฏิสุมภิทามรค	(ภาษาบาลี)
ขุ.ป.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ปฏิสุมภิทามรค	(ภาษาไทย)
ขุ.อป.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย	อปทาน	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สั.	(ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก	ธัมมสังคณี	(ภาษาไทย)
อภิ.วิ.	(ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก	วิภังค์	(ภาษาไทย)
อภิ.ปุ.	(ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก	ปุคคลบัญญัติ	(ภาษาไทย)

ปกรณวิเสส

วิสุทฺธิ.	(ไทย)	=	วิสุทฺธิมรรคปกรณ		(ภาษาไทย)
-----------	-------	---	------------------	--	-----------

อรรถกถาพระสูตร

ที.ม.อ.	(บาลี)	=	ทีฆนิกาย สุมงฺคละวาลินี มหาวคฺคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ที.ม.อ.	(ไทย)	=	ทีฆนิกาย สุมงฺคละวาลินี มหาวคฺคอฏฐกถา	(ภาษาไทย)
ม.มฺว.อ.	(บาลี)	=	มัชฌิมนิกาย ปปฺปญฺจสุทฺธิ มุลปฺปณฺนาสอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ม.มฺว.อ.	(ไทย)	=	มัชฌิมนิกาย ปปฺปญฺจสุทฺธิ มุลปฺปณฺนาสอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ส.ม.อ.	(บาลี)	=	สัฏฺฐตฺตนิคาย มหาวรรค อฏฐกถา	(ภาษาบาลี)

ส.นิ.อ.	(บาลี)	=	สัยัตตนิคาย สารัตถปกาสินี นิตานวรรคอฏฐกถา(ภาษาบาลี)
ส.นิ.อ.	(ไทย)	=	สัยัตตนิคาย สารัตถปกาสินี นิตานวรรคอฏฐกถา(ภาษาไทย)
อง.ทก	(บาลี)	=	องคฺตฺตนิคาย ทกนิปาต อฏฐกถา (ภาษาบาลี)
อง.จตุก	(บาลี)	=	องคฺตฺตนิคาย จตุกนิปาต อฏฐกถา (ภาษาบาลี)
อง.ปญจก	(บาลี)	=	องคฺตฺตนิคาย ปญจกนิปาต อฏฐกถา (ภาษาบาลี)
ช.ธ.อ.	(บาลี)	=	ชุตฺตนิคาย ฐมมปทฏฐกถา (ภาษาบาลี)
ช.ธ.อ.	(ไทย)	=	ชุตฺตนิคาย ฐมมปทอรรถกถา (ภาษาไทย)
ช.ป.อ.	(บาลี)	=	ชุตฺตนิคาย สทฺฐมมปฏฐกถา (ภาษาบาลี)
ช.ป.อ.	(ไทย)	=	ชุตฺตนิคาย สทฺฐมมปฏฐกถา (ภาษาไทย)

อรรถกถาพระอภิธรรม

อภิ.สง.อ.	(บาลี)	อภิธมฺมปิฎกธมฺมสงฺคณี	อฏฐสาลินีอฏฐกถา (ภาษาบาลี)
อภิ.วิ.อ.	(บาลี)	อภิธมฺมปิฎกวิงฺก	สมฺโมหวิโนทนีอฏฐกถา(ภาษาบาลี)

การใช้หมายเลขย่อ

การใช้หมายเลขอ้างอิงพระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อหน้า ตามลำดับ เช่น อกฺ.นคก.(ไทย) ๒๒/๔๐/๓๒๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคตฺตนิคาย นคกนิปาต เล่ม ๒๒ ข้อ ๔๐ หน้า ๔๕๑-๔๕๒ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๕.

การใช้หมายเลขอ้างอิงอรรถกถา-ฎีกา ภาษาบาลี จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า หรือเล่ม หน้า ที่ไม่จัดเป็นลำดับเล่ม จะแจ้ง ข้อหน้า หรือหน้า เช่น ช.ธ.อ.(บาลี) ๑/๑๒/๕๐ หมายถึง ชุตฺตนิคาย ฐมมปทฏฐกถา เล่ม ๑ ข้อ ๑๒ หน้า ๕๐ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๕.